

הסיפור הישראלי של המרכז הארצי לפיתוח מנהיגות באריאל

ערן גלזר*

צילום: המרכז הארצי לפיתוח מנהיגות אריאל

מיוחד. כל אחד ואחת מהם עברו מסע שהוביל אותם להוביל ולהדריך לביצוע משימות בגובה רב, באחריות, בביטחון ובמודעות אישית לקשיי המשימה ולאתגר שהמשתתפים מתמודדים עימו. המדריכים והמדריכות משפיעים על חייהם של המשתתפים בפעילויות. הם שותפים להצלחות ולהתגברות על פחדים ועל קשיים ויודעים להנחות, להסביר, לתת כתף ולהוביל.

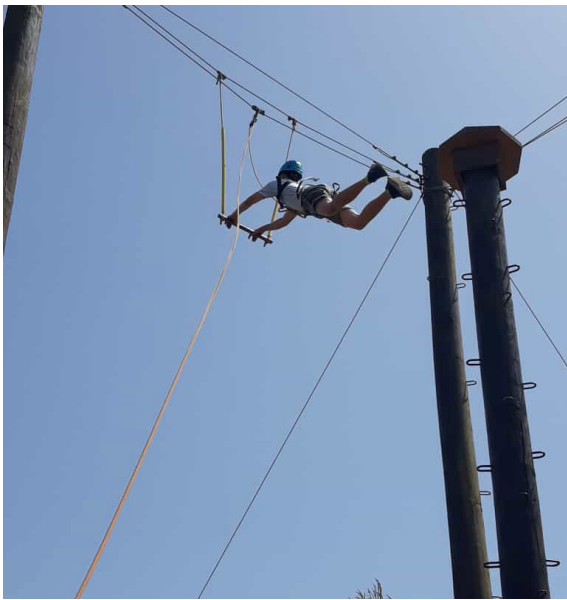
בחרנו לשתף בסיפורו של אורן. הסיפור והתיאורים שבו מורכבים, וראוי לציין כי הדברים נכתבו עם אורן ובהסכמתו המלאה. המסע של אורן רצוף מכשולים, התלבטויות ומשברים, ובכל שלב הצליח לצבור כוחות ולעלות לשלב הבא במסע.

"המסע שלי", סיפר אורן, "התחיל בגיל צעיר מאוד. כבר בבית הספר היסודי לא הייתי בקשר עם אבי והקשר עם אימי היה מורכב. בבית הספר הייתי ילד בעייתי מאוד. לימים הסתבר שאני דיסלקטי והיפראקטיבי. כמעט שלא היה יום שלא נקראתי לחדר המנהלת, ולעיתים

בספר "אם יוצאים מגיעים למקומות נפלאים", נכתב: "עם רגליים בנעליים, עם שכל בראש, תמצא את הדרך אל תחושו! אתה יכול יודע, מוכן ומזומן, אתה הוא זה שיחליט לאן." האפשרות להתנסות בפעילות בגבהים חדשים גורמת למשתתפים לצאת מאזור הנוחות שלהם ולהתמודד עם קושי שלא חוו קודם. המצב המתגר דורש מהם הצבת מטרות, נחישות ועבודת צוות. תחושת ההצלחה שיחושו בסיום ההתנסות תחזק בהם את הדימוי העצמי ואת הביטחון העצמי. זוהי התפיסה שמנחה אותנו בפעילות עם קבוצות מגוונות במרכז הארצי לפיתוח מנהיגות.

הצוות שמוביל את המשימות ושמממודד עם ביצוען הוא צוות חזק ואיכותי, שעבר ועובר הכשרות ותהליכי לימוד והעמקה. לכל מדריך ולכל מדריכה במרכז הארצי לפיתוח מנהיגות יש סיפור אישי

*מנהל המרכז הארצי לפיתוח מנהיגות בישראל. מכהן בתפקיד יושב ראש התאחדות הצופים והצופות בישראל (בהתנדבות). בעבר ריכז פרויקטים במועצת תנועות הנוער בישראל. י"ד"ר סוס (1990), אם יוצאים מגיעים למקומות נפלאים, תל אביב: הוצאת כתר.

שלו ומפקדיו בצה"ל. "למדתי שכאשר מאמינים בך וסומכים עליך אתה מתחיל להאמין בעצמך," אמר.

אחרי שהתקבל להדרכה במרכז הארצי לפיתוח מנהיגות וסיים את ההכשרה, החל לעבוד עם קבוצות. "התחושה שאתה יכול להעניק ביטחון, לעודד נערים ונערות להאמין בעצמם ולהוביל אותם להתגברות על מכשולים גורמת סיפוק עצום. אתה מרגיש שאתה שותף למשימה משמעותית לכל אחד ואחת מהמשתתפים. לפעמים נדמה שלא יהיה מוגזם לומר: משימה משנת חיים!"

באחד הימים, היה אורן נרגש מאוד. הוא סיפר: "ישבתי איתם בכיתה הלימוד. בדיוק ירדנו מאחד המתקנים והייתה תחושה נהדרת של הצלחה במשימה משותפת מאתגרת. סיכמנו את הפעילות, נתנו דוגמאות לקשיים במהלך הפעילות וכיצד היו מי מאיתנו שלקחו מנהיגות והובילו את הקבוצה להשלמת המשימה." הקבוצה שהדריך היו נערים ונערות מהפנימייה שבה למד בעצמו. בתחילה לא סיפר להם על העבר המשותף להם ולו.

בשיחת הסיכום החליט לשתף אותם בסיפורו: "למדתי באותו בית ספר שממנו הגעתם לכאן. הגעתי כתלמיד בעייתי ולא האמנתי שאסיים בית ספר תיכון. אבל שכנעו אותי שמאמינים בי והחלטתי להאמין בעצמי. הצלחתי לעמוד ביעדים שהצבתי, והיום אני סטודנט למינהל עסקים וכלכלה כאן באריאל. אני לא משלה את עצמי שמדובר עבורכם במסע פשוט. הדרך קשה והמשברים מחכים מעבר לכל פינה. אבל, בבקשה, תאמינו בעצמכם ותנו למדריכים ולמורים לעזור לכם. אם תאמינו בעצמכם תוכלו להצליח." אורן סיפר כי "השקט שהיה בכיתה אחרי הסיפור נשבר כששניים מהתלמידים קמו וניגשו לחבק אותי וללחוץ את ידי." אורן מתאר את תחושתו שמדובר ברגע חשוב. מבחינתו יש כאן סגירת מעגל משמעותית ומבחינתם

»
"המסע שלי," סיפר אורן, "התחיל בגיל צעיר מאוד. כבר בבית הספר היסודי לא הייתי בקשר עם אבי והקשר עם אימי היה מורכב. בבית הספר הייתי ילד בעייתי מאוד. לימים הסתבר שאני דיסלקטי והיפראקטיבי. כמעט שלא היה יום שלא נקראתי לחדר המנהלת, ולעיתים נענשתי גם בהרחקה מבית הספר. בגיל הנעורים אפילו הסתבכתי עם המשטרה. הסתובבתי עם נערים בוגרים ממני, ומידי פעם שתינו אלכוהול והיינו מעורבים בקטטות רחוב"
«

נענשתי גם בהרחקה מבית הספר. בגיל הנעורים אפילו הסתבכתי עם המשטרה. הסתובבתי עם נערים בוגרים ממני, ומידי פעם שתינו אלכוהול והיינו מעורבים בקטטות רחוב."

בהיותו בן 16, נשלח אורן בצו בית משפט לפנימייה לנערים בסיכון. לדבריו, בחצי השנה הראשונה היה בעייתי מאוד. נער שעורר בעיות אלימות שאומנם הצליח להיות בקשר עם מורים ועם מדריכים, אבל לא השתלב בשגרת המקום.

אחרי כחצי שנה בפנימייה, שהה אורן בבידוד בשל בעיית התנהגות. הוא זוכר היטב כיצד ישב שעות בדממה מוחלטת וניסה להבין לאן תוביל הדרך שלו. "מייד אחר כך הייתה לי שיחה אישית עם המורה שלי. היא ביקשה שאספר על עצמי. סיפרתי על אהבתי לספורט ושבעצם אני רוצה להתחבר לחברים בגילי. אבל, הוספתי, 'את צריכה לדעת שאני דיסלקטי ולעולם לא אסיים בית ספר תיכון'. המורה חייכה ואמרה: 'עוד נראה לגבי זה'. זו הייתה הפעם הראשונה שהתחלתי להאמין בעצמי ולחשוב שאוכל לצאת לדרך חדשה."

בעקבות השיחה, החליט אורן לקחת את עצמו בידים. הוא הציב לעצמו, עם מורתו, שתי מטרות: האחת - לסיים את בית הספר בציונים גבוהים; השנייה - להתגייס ליחידה איכותית.

ואכן, השיג אורן תעודת בגרות בציונים טובים מאוד והתגייס לשייטת. אחרי שבעה חודשים במסלול, עבר ליחידה קרבית בחיל הרגלים ושירת באיו"ש.

השינוי התרחש, לדעת אורן, ברגע שאנשים סביבו החלו להאמין בו: מנהל בית הספר והמורה שלו, המדריכים

אתגרים די מפחידים במתקני גובה - כל אלה מספקים מסגרת נפלאה להרהור על המסע האישי והמשפחתי ולגיבוש החלטות לעתיד.

אנחנו מציעים למשתתפים בפעילות במרכז לצעוד איתנו בנתיב שהם אלה שבחרים את צורתו. כל אחת ואחד מחליטים היכן להתמודד, ואנו מסייעים להם להתגבר. אנחנו בטוחים שבכך אנחנו מסייעים בפיתוח תכונות מנהיגות בכלן ובכולם, תכונות שילוו אותם בהמשך חייהם ובמשימות שיבצעו במעלה הדרך.

זהו הסיפור הישראלי של המרכז הארצי לפיתוח מנהיגות. אנחנו משרתים את החברה בישראל ומספקים כלים לתרגול, להיכרות אישית ולצבירת ביטחון למילוי משימות קבוצתיות ואישיות. הפעילות מלמדת כל אחד ואחת על יכולותיהם ובהמשך גם על יכולתם לתרום לחברה ולהשפיע על אחרים.

"הסיפור הישראלי שלי", סיכם אורן, "הוא החיבור, שכל כך משמעותי במרכז, לסיפורי התנ"ך. אני מדמה את הקשיים ואת המשברים לאורך חיי לגוליית אשר ניצב במלוא עוצמתו בפני דוד. ואני, 'דוד הקטן', השכלתי להתגבר ולבחור נתיבים שמובילים אותי להצלחות ולתחושה של גאווה בבחירות שעשיתי."

ההדרכה במרכז היא שליחות, וזהו הסיפור שמאחורי כל אחד ואחת מחברי הצוות שלנו. השליחות שלנו היא לאפשר לאלפי צעירים וצעירות מכל גווני האוכלוסייה בישראל לבוא ולהכיר את עצמם ולגלות את התכונות המיוחדות להם בפעילות אתגרית ייחודית.

סיפור ישראלי. ואולי יש לומר: מסע של תגליות ושל התגברות על מכשולים. מסע של אתגרים ושל אמונה בעצמן וביכולותיך. מסע של השפעה על משתתפים רבים ושל הובלה משותפת להצלחות.

זה הסיפור שלנו.

אפשרות לפריצת המעגל וליציאה למסע מאתגר. בעצם, הוא שיתף בהרהוריו, "אולי נתתי קריאת כיוון לחבריה שיוכלו לשנות את מסלול חייהם בעקבות המפגש."

בשנים האחרונות, החלטנו במרכז לפיתוח מנהיגות להקדיש מאמץ מיוחד להבאת נערים ונערות בסיכון ממסגרות מגוונות לפעילות אתגרית במרכז. התייעצנו עם אנשי מקצוע ובנינו תוכנית ייחודית שתתאים לחברה שהמציאות שלהם אינה שגרתית, לנערים ולנערות שמסכת חייהם רצופה משברים והתמודדויות עם מצבים מורכבים שלעיתים מתדרדרים לגילויי אלימות. היכולת להגיע למקום שמאתגר כל אחד אישית כמו גם את הקבוצה כולה, הפעילות במתקנים שדורשים מאמץ פיזי לצד החלטה להתמודד עם פחדים ועם קושי ופעילות שמונחת על ידי צוות הדרכה שיוודע לחזק ולעודד; להוביל ולתמוך - כל אלה יוצרים סביבה שבה המשתתפים חווים שינוי והתחזקות. מהמשוברים שקיבלנו ממורים, ממדריכים ומהחניכים עצמם, למדנו שהפעילות משמעותית מאוד ומחזקת את ביטחונם של המשתתפים בסביבתם הקרובה ובעיקר בעצמם. "הייתי בטוח שלא אעלה על המגדל האלפיני", סיפר אחד הנערים. "לשמחתי, אף אחד לא לחץ עליי. המדריך רק הסתכל עליי ואמר שהוא משוכנע שאני יכול להתמודד עם המשימה. בסופו של דבר עליתי והצלחתי. הייתי כל כך גאה בעצמי."

לא רק למדריכים במרכז הארצי לפיתוח מנהיגות יש סיפור. כולנו פסיפס ענק של סיפורים ישראליים. נערים ונערות, הורים וילדים, מורים ומורות, אנשים ונשים מכוחות הביטחון ואנשים ונשים מתחום העסקים - כולם וכולן עוברים מסע שמחייב הצבת יעדים ושאיפה להצלחה. דרך הפעילות המאתגרת, אנחנו רוצים לגעת בכל אחד ואחת. לאפשר להם לעצור רגע ולחשוב על המטרות שלהם ועל הדרך שלהם בחיים. המיקום המיוחד שלנו, השקט והטבע שסביב, ההתגברות על